

verslag 2007
een jaar
jeugdconcerten

Vin met de klok mee:
Sietske Oud (marketing&communicatie)
Anneke Hogenstijn (artistiek leider)
Wieske Wijngaards (zakelijk leider)
Anne Leussink (productieleider)

Voorwoord

Levende muziek ontroert, stimuleert, verleidt, amuseert, fascineert en verrast. Het ideaal van Productiehuis Jeugdconcerten is dat zo veel mogelijk kinderen van 6 tot 12 jaar én hun ouders kennismaken met de kracht van levende muziek. Wij maken producties waarin muziek van topklasse in al zijn verscheidenheid centraal staat. Speels en uitdagend, van klassiek tot jazz, van wereldmuziek tot hedendaagse muziek. In deze producties investeren wij alles wat we in huis hebben: gedrevenheid, durf, expertise, professionaliteit en liefde voor muziek.

In 2007 presenteerde het Productiehuis twaalf producties, met in totaal 83 concerten (16.887 bezoekers) op de grote en kleine podia in Nederland. Daarnaast stelden we in 2007 een educatieprogramma op. Dit programma gaat in 2008 op volle kracht van start en zal op scholen en in wijkcentra nog meer kinderen met levende muziek in aanraking brengen.

In dit verslag van onze twaalf producties van het afgelopen jaar komen ook de makers aan het woord. Zij vertellen over hun ervaringen en hun mooiste herinneringen bij het maken van een jeugdconcert. Hun verhalen komen opnieuw tot leven op de bijgevoegde dvd met hoogtepunten uit de producties.

We bedanken alle makers en medewerkers voor het geweldige werk dat zij in 2007 hebben verricht. Zij zijn het die met hun passie en energie ons ideaal werkelijkheid laten worden. Wij gaan verder met het realiseren van onze dromen. Tot ziens bij een van onze producties.

Anneke Hogenstijn, artistiek leider
Wieske Wijngaards, zakelijk leider

Inhoud

Schatgraven met je Oren

Dag Dag	6
De Weg is Weg	7
Tijger en Beer gaan schatgraven	8
Van Mij!	9
Ten Oosten van de Zon, Ten Westen van de Maan	10
Van Heksensoep en Reuzenpoep	11
Zingende honden blaffen niet	12
Circus van Niets	13

Foto's voor je Oren

Geloof Me!	14
Doosje Dia's	15

Wereld vol Muziek

Hoe een Eskimo zwart kan zien	16
Slagschaduw	17

Meer in 2007	18
Vooruitblik 2008	19
Organisatie, financiers en locaties	20
De makers	21
Colofon	22

Productiehuis Jeugdconcerten is een initiatief van Stichting Jeugdige Oren. Wij maken concerten voor kinderen van 6 tot 12 jaar.

Onze missie

Productiehuis Jeugdconcerten is in 2005 opgericht door artistiek leider Anneke Hogenstijn en zakelijk leider Wieske Wijngaards. Enerzijds willen we jong publiek enthousiast maken voor muziek. Anderzijds stimuleren we jonge én gerenommeerde musici en theatermakers om zich te verdiepen in het voor hen veelal nog onbekende fenomeen ‘jeugdconcert’. Het Productiehuis biedt hun hier de mogelijkheid en de middelen voor. We bevorderen interactie tussen makers door disciplines met elkaar te verbinden. Door kwaliteit met creativiteit te combineren, ontwikkelen we het vakgebied jeugdmuziek verder.

Onze drieledige missie:

- 1 Jong publiek in Nederland en daarbuiten interesseren voor levende muziek.
- 2 Jong talent én gerenommeerde musici en makers stimuleren om zich te verdiepen in het fenomeen jeugdconcert.
- 3 Publiek, programmeurs en media vertrouwd maken met het begrip jeugdconcert.

Productiehuis Jeugdconcerten maakt concerttheater. Kinderen maken tijdens onze concerten op een unieke en telkens verrassende manier kennis met levende muziek. Van klassiek tot jazz, van traditioneel niet-westers tot hedendaagse elektronica. De muziek wordt gecombineerd met toneel, poppenspel, mime of dans, met steeds één leidende gedachte: vertel vanuit muziek, speel vanuit muziek, maak vanuit muziek. Daarom noemen we het concerttheater. Voor kinderen is het concert vaak een eerste kennismaking met live muziek. Reden genoeg om te werken met makers van hoog niveau. In de afgelopen jaren heeft Productiehuis Jeugdconcerten een goede reputatie opgebouwd. We spelen in grote en kleine concertzalen, in binnen- en buitenland. Kinderen vanaf zes jaar genieten volop van muziek van wereldklasse.

In **Schatgraven met je Oren** hebben we de ruwe diamanten uit voorgaande maakprocessen geslepen tot een concertserie vol juweeltjes.

*8 verschillende producties met 43 concerten
1 try-out, 16 premièreconcerten, 26 tourneeconcerten*

Dag Dag ♦ *Regie: Moniek Merkx*

Dag Dag... goeiemorgen. Boem. Ben je al wakker? Tik tik. Vandaag heeft de dag geen zin, brrrr, blijf liever tegen de nacht aan liggen, gggrrrrzzzzz. Wakker worden dag! Ram bam, ram bam. De-grote-mensen-doen-belangrijke-dingen-dag breekt aan. Krakkk... au.

Dag Dag is een muziekvoorstelling die een wiebelige, woeste, wonderlijke dag volgt, uit het leven van alle dag. Een productie waarin Moniek Merkx vijf slagwerkers en twee mimespelers bij elkaar bracht. De voorstelling verbeeldde en verklankte een dag op kantoor. Tijdens het concert klapte het publiek verschillende ritmes mee.

Moniek Merkx over Dag Dag

'Ik vind muziek een abstracte discipline, abstracter dan theater. Muzikanten hebben een gedisciplineerde en snelle manier van werken, terwijl je in de theaterwereld meer zoekende bent. Met Dag Dag hebben we vanuit een simpel verhaal een abstracte wereld proberen te maken. Hierbij heb ik heel inspirerend gewerkt met de percussionisten. Zij bleken ook theatraal ingesteld en zochten bewust naar abstracte beelden. De muziek heb ik vooral gekozen op basis van theatraliteit.

Bijvoorbeeld het muziekstuk Musique du Table, waarbij er gedanst en getrommeld wordt op tafels. Op deze naam is ook het stuk Musique du Lampe geïnspireerd. Dit was een toevalstreffer. Op de donderdag voor de première speelden we de voorstelling en toen bleek die slechts 40 minuten te duren. Dit was te kort! Eén van de percussionisten is toen naar huis gegaan en heeft in één nacht dit stuk bedacht, waarbij er gedrumd wordt op lampen.'

De Weg is Weg ♦ *Regie: Frans Weisz*

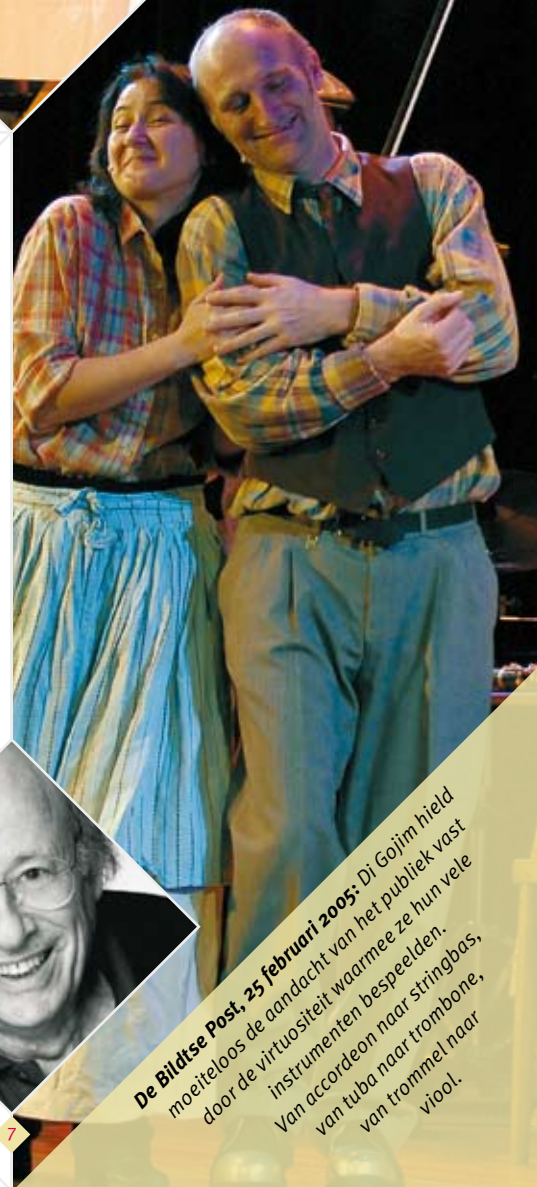
Een man vindt het thuis niet meer leuk. Zijn vrouw maakt altijd ruzie en de kinderen zijn steeds stout. Hij trekt zijn wandelschoenen aan en gaat op weg naar de grote stad. Onderweg is alles anders, maar toch ook hetzelfde. Zonder dat hij het merkt, belandt hij weer in zijn eigen dorp en in zijn eigen huis.

De combinatie van het klezmerensemble Di Gojim met topactrice Bodil de la Parra bleek een schot in de roos. Judith Herzberg schreef een prachtig herkenbaar en tijdloos verhaal over de strubbelingen in het gezinsleven. Met toepasselijke en toegankelijke liedjes.

Frans Weisz over De Weg is Weg

‘Kinderen laten het meteen zien als ze iets ‘niks’ vinden. Dan gaan ze schuiven op hun stoel, of rondlopen. Het is een heel eerlijk publiek. Het is belangrijk om ze 100% serieus te nemen en de lat hoog te leggen. Maar als het klopt, is de beloning zoveel groter dan bij een ‘normaal’ stuk. Dat is een bonus die ik nooit meer kwijt zou willen.

Bij De Weg is Weg verrasten ze me opnieuw. Ze snapt de humor van wat er gebeurde in het verhaal over een man die met ruzie van huis vertrekt, dagen loopt en, uiteindelijk, als in een cirkel, terugkomt bij zijn eigen huis en daar het geluk vindt. Het is een verhaal van alle tijden en van alle landen. De muziek in een jeugdconcert is een gids naar het gevoel. Muziek gaat naar de ziel, terwijl woorden naar de hersenen gaan.’

De Bildtse Post, 25 februari 2005: Di Gojim hield moeiteloos de aandacht van het publiek vast door de virtuositeit waarmee ze hun vele instrumenten bespeelden. Van accordeon naar stringbas, van tuba naar trombone, van trommel naar viool.

Reactie publieksonderzoek, april 2007:
Het concert is een goede combinatie van film en live muziek. Leuk dat film terugkomt in de attributen op het podium.

Tijger en Beer gaan schatgraven ♦ *Regie: Margrith Vrengoer*

Tijger en beer zijn dikke vrienden. Ze dromen van het grootste geluk op aarde: rijkdom! Maar waar vind je rijkdom? In het verre Panama of op de koude Noordpool? Ze gaan overal op zoek naar een schat. Op hun spannende zoektocht horen ze muziek uit alle windstreken.

Margrith Vrengoer smeedde in dit jeugdconcert verschillende kunst disciplines op succesvolle wijze samen. Bart Visman schreef bij het verhaal van Janosch mooie, kleurrijke muziek, met een bijzondere bezetting van klarinet, viool, cello en percussie. Peter Claassen maakte een animatiefilm bij de muziek en bij het verhaal van Janosch.

Har Smeets, acteur, over Tijger en Beer gaan schatgraven

‘Het mooie van muziek is dat het recht je hart in gaat, ondanks de abstractie ervan. Bij een jeugdconcert staat de muziek centraal, maar het is zo geregisseerd dat de muziek ook een verhaal vertelt. En toevallig vertel ik in Tijger en Beer gaan schatgraven bovendien nog een verhaal met woorden. Met bewust af en toe een stilte of alleen mimebewegingen. Om zo de nadruk op de muziek te leggen.

Ik was in het begin een beetje huiverig voor de samenwerking met muzikanten. Bang om door de muziek heen te kletsen. Ik heb veel respect voor muzikanten, zij kunnen echt iets, terwijl ik helemaal geen instrument bespeel. Langzaam maar zeker ebde dit gevoel weg. Ik kreeg steeds meer het gevoel noodzakelijk te zijn. Dat de muziek en de verteller bij elkaar hoorden en dat deze twee dingen elkaar versterken in een jeugdconcert. Als verteller was ik een soort aanwijsstokje; ik wees het publiek op de mooie dingen in de muziek. Het mooiste zou natuurlijk zijn dat kinderen ook naar een gewoon concert willen, zonder verteller, omdat ze meer muziek willen horen.’

Eline (11 jaar) Eén van de leukste die ik heb gezien. Heel erg grappig en mooie muziek!

Van Mij! ♦ Regie: Onny Huisink

De blazers van het Calefax Rietkwintet gaan op ontdekkingsreis en belanden op een onbewoond eiland. Ze vinden een grote kist. De kist zit vol met gekke beesten, zoals de goedgebekte vogel en een grote aap. Wat komt er nog meer uit die grote kist? Als dat maar goed afloopt!

Het spelniveau van kwintet en poppenspeler Ad van Iersel was bijzonder hoog. Het was indrukwekkend om te zien hoe de mannen van Calefax alles uit het hoofd speelden en daarbij ook nog knap acteerden.

Onny Huisink over Van Mij!

‘Bij het maken van het jeugdconcert Van Mij! ben ik uitgegaan van het theatrale in de muziek. Muziek heeft een verhaal en een toon. Als ik luister en mijn ogen dichtdoe, komen de beelden vanzelf. Een jeugdconcert heeft diversiteit, dramatische ontwikkeling en een spanningsboog nodig, net als een verhaal. Muziek kan moeilijk zijn en beelden kunnen helpen om naar muziek te leren luisteren.

Bij Van Mij! heeft het Calefax Rietkwintet muziek aan me laten horen, waaronder werk van Stockhausen. Deze theatrale muziek leende zich goed om in een voorstelling te verwerken. De absurdistische beelden in Van Mij! zijn bedacht door Poppenspeler Ad van Iersel. De schoonheid en subtiliteit in woord en beeld bleek de oren van de kinderen wijd open te zetten.’

Ten Oosten van de Zon, Ten Westen van de Maan

◆ *Regie: Paul Koek en Flip Filz*

Een meisje moest trouwen met een woeste ijsbeer om haar familie te redden van de honger. Als hij slaapt ontdekt ze dat onder zijn vacht een knappe prins verborgen zit. Ze wordt verliefd... Dan wordt hij – door een vreselijke vloek – meegenomen naar een onvindbare plek. Zou het dappere meisje haar prins nog kunnen redden?

Anke Brouwer componeerde de muziek voor deze voorstelling. De muziek was zeer divers, toegankelijk geschreven en paste mooi bij het verhaal. De leden van het SOIL-ensemble (viool, cello, klarinet, piano en percussie) vertaalden samen met Krista Vincent (zang) de sprookjesachtige muziek naar een dromerig verhaal met sterke theatrale beelden.

In samenwerking met SOIL

Flip Filz over Ten Oosten van de Zon, Ten Westen van de Maan

'We zijn heel ver gegaan om muziek en drama in elkaar te passen. Dat is vooral gelukt bij de scène waarin de prins/ijsbeer in aanraking komt met de heksen die hem willen laten trouwen. Ze benaderen hem met slagwerk en hij drumt zich dan op zijn rug liggend naar de vrijheid.

Ook bijzonder was dat Diego Espinosa in zo'n gigantisch ijsberenpak zat en ondertussen het slagwerk en de ijsbeertekst voor zijn rekening nam. Deze ijsbeertekst bestond uit gegrom. Hij combineerde dit zo goed dat de kinderen hem echt 'verstonden'. Ze vertelden na afloop wat ze de ijsbeer hadden horen zeggen. Je kunt dus wel stellen dat muziek een taal is zonder woorden!'

**NHD, 6 april 2006: Poëtisch, muzikaal, theatraal.
Die woorden zijn van toepassing op dit
Kinderconcert.**

Van Heksensoep en Reuzenpoep

◆ *Regie: Margrith Vrenegoor*

Er was eens een heksje dat niet zo goed kon heksen, maar het wel heel graag wilde. Wanneer ze op een dag haar kunsten loslaat op een piano-spelende reus, tovert ze er per ongeluk drie reuzen bij. Eén van die luidruchtige reuzen knoeit stiekem met de toverkruiden van het heksje. Dan is de ramp niet meer te overzien: de piano verandert in een gevaarlijke draak!

Een sprankelende voorstelling waarin vier pianisten en een poppenspeler een levendig sprookje vertelden in concertvorm. De combinatie van vier ervaren pianisten met het geraffineerde en levensechte poppenspel van Jitka Lejdarová zorgde voor een grappige en muzikale voorstelling.

Jitka Lejdarová, poppenspel, over Van Heksensoep en Reuzenpoep

‘Mijn eerste jeugdconcert Zingende honden blaffen niet was in 2001 en daar heb ik enorm van genoten. In 2006 deed ik het poppenspel in Van Heksensoep en Reuzenpoep. Jeugdconcerten vind ik bijzonder. Aan de ene kant door hun publiek, want kinderen zijn het leukste publiek dat ik ken. Aan de andere kant door de combinatie van muziek en theater. Ik zie het als een hele boeiende en gelijkwaardige dialoog tussen beiden. Het is elke keer een prachtige uitdaging om deze dialoog tijdens het concert samen te creëren in een serieuze interactie tussen muziek en het verhaal.

Na het concert praat ik altijd met de kinderen in de zaal en neem dan wat rekvisieten uit de voorstelling mee. Ze zijn dan helemaal vol van het concert en willen alles voelen en aanraken, al hun zintuigen gebruiken. Kinderen willen muziek horen, zien en voelen. Daarom is het goed, dat er jeugdconcerten zijn - een speelse manier om naar klassieke muziek te leren luisteren.’

Trouw, 4 juli 2007: En onderhand musiceren ze rustig door. [...] Terwijl de poppenspelster met haar toverpop als een acrobate over de vleugels klimt en de pianokruk onder hun achterste vandaan trekt.

Zingende honden blaffen niet ♦ *Regie: Margrith Vrengoer*

Stel je voor: je bent operazanger en heel bang voor honden. Je geeft een concert en opeens zie je een hond, een kleintje, op het podium. En even later nog een hond, een grote. Wat doe je als je honden eng vindt? En kunnen honden zingen?

Margrith Vrengoer wist groot effect te bereiken met weinig middelen, waardoor het concert *Zingende honden blaffen niet* fascinerend is in zijn eenvoud. Jitka Lejdarová bracht de honden echt tot leven en lokte daarmee veel reactie uit van de kinderen in de zaal.

Margrith Vrengoer over Zingende honden blaffen niet

'Ik maak al een jaar of vier jeugdconcerten. Jeugdconcerten zijn voor mij bijzonder omdat een aantal liefdes van mij verenigd worden in één pakketje: muziek, theater en het vertellen van een goed verhaal. Wanneer je een jeugdconcert of een andere voorstelling voor kinderen maakt, sla je een brug tussen hun belevingswereld en andere werelden. Werelden die, als je het goed doet, later meer toegankelijk voor hen kunnen zijn.

Een jeugdconcert vind ik op zijn mooist als de zaal het ene moment helemaal op zijn kop staat, om het volgende ogenblik weer muisstil te zijn. Bij Zingende honden blaffen niet was dit zeker het geval. Bij dit concert kwam ook het bijzondere van een jeugdconcert naar voren: makers kunnen over de grenzen van hun eigen ambacht heen kijken. Het was voor mij als regisseur en voor het publiek een feest om mee te maken hoe Maarten Koningsberger en Roswitha Müller naast musiceren ook konden acteren met de honden.'

Reactie publieksonderzoek, april 2007:
Ik heb zelf ook genoten. Wilt een pianospel en schitterend gezongen (een grootmoeder).

Circus van Niets ♦ *Regie: René Groothof*

Het circus komt naar de stad. Iedereen is er vol van. Een voorstelling vol muziek en halsbrekende toeren door beroemde acrobaten. Of niet!? Is dit Circus van Niets wel een circus, of is het... niets? En wordt dit niets uiteindelijk nog iets? Wacht maar af..

Circus van Niets is een muzikale mimevoorstelling van René Groothof. De deelname van het Aurelia Saxofoon Kwartet is actief en sterk, zowel muzikaal als theatraal. Een mooi programma met werk van onder andere enkele hedendaagse Nederlandse componisten.

René Groothof over *Circus van Niets*

'Ik benader concerten en theater vanuit hetzelfde principe: je vertelt een verhaal. Natuurlijk moeten het verhaal en de muziek bij elkaar passen, maar het verhaal staat centraal. Dit wordt alleen niet met woorden, maar ook door klanken verteld. Het Aurelia Saxofoon Kwartet kan het hele scala aan muziek aan: van klassiek tot modern. Toch werd ik voor Circus van Niets geïnspireerd door moderne klassieke muziek. Deze heeft een open klank die goed is in te vullen. Gedurende het concert gaan we langzaam terug in de tijd, tot het Aurelia Saxofoon Kwartet uitkomt bij Bach. Circus van Niets is in een paar weken gemaakt. Dat had iets prettigs. Er was geen tijd voor twijfel over wat te doen of wat er nog anders of beter kon. Het eindresultaat van Circus van Niets en hoe het klonk was voor mij ook een verrassing. Eigenlijk maakten de regisseur, de musici en het publiek allemaal een ontdekkingsreis.'

Trouw, 16 mei 2007: Soms klinkt een saxofoon verbaasd, dan weer verdrietig of vrolijk. Zo haken muziek en spel mooi op elkaar in.

De Standaard, 17 oktober 2007:
Kan men zich een betere manier voor-
stellen om jongeren met klassieke muziek in
aanraking te brengen?

Muziek vormt de basis voor onze jeugdconcerten. In de serie **Foto's voor je Oren** hebben we samenwerking gezocht met de discipline fotografie & beeld. Dit leverde zes fonkelnieuwe concerten op waarvan er twee in 2007 in première gingen.

*2 verschillende producties met 23 concerten
2 try-outs, 8 premièreconcerten, 13 tourneeconcerten*

Geloof Me! ♦ Regie: Jo Roets

Jonathan is fotograaf. Vanaf het moment dat hij wakker is, kijkt hij het liefst door zijn camera. Dan ziet hij dingen die anderen niet zien. Dat de stenen in de straat blinken als juwelen. Dat er bloed drupt uit een soepblik. Dat de poes met een boom praat. Zijn moeder houdt van Schubert. Zij zingt zijn foto's vol prachtige muziek.

Geloof Me! is een co-productie met de Vlaamse theatergroep Laika. Deze samenwerking heeft een prachtig concert opgeleverd met een uiterst enthousiast publiek. Michiel Soete speelde een overtuigende rol als 8-jarige. De scène waarin hij een goudvis speelt, zal elke bezoeker zich nog lang herinneren. De musici legden de basis voor deze fantasierijke, prikkelende voorstelling met prachtig uitgevoerd werk van Schubert. Wegens succes wordt *Geloof Me!* in 2008 en 2009 hernomen, in Nederland en in het buitenland.

Jo Roets over Geloof Me!

'Ik had geen ervaring met jeugdconcerten, maar wel met muziektheater. Een voorstelling waarin de muziek centraal zou staan, was dus een uitdaging. Het lag voor de hand dat er toch een soort verhaal in moest zitten. Ik heb gezocht naar een evenwicht zonder dat mijn eigen fascinatie voor theater het onderspit zou delven. Jeugdconcerten vind ik interessant. Ze houden me wakker en scherp. We moesten er rekening mee houden dat er in concertzalen gespeeld werd waar theater niet gewoon is. Er moest een decor komen dat makkelijk was op- en afte bouwen. En het was voor ons nieuw om een productie te maken in twee, drie weken. Onze dramaturg Carolien was hoogzwanger in die tijd. Zelfs zij heeft nog flink zitten breien aan de lange sjaal die acteur Michiel Soete om had op het podium. Het is me zo goed bevallen dat ik graag nog een keer met dit concept wil werken.'

Doosje Dia's ♦ Regie: Leopold Witte en Michiel Voet

Een man dwaalt door onbekende straten. Tussen het vuilnis vindt hij een doosje met dertig dia's. Thuis bekijkt hij de beelden keer op keer. Wie zijn die mensen? Waarom lachen ze? Op welke muziek dansen ze? En waarom kijkt dat kind toch altijd in de lens? De man zoekt het verhaal achter de foto's. Hij doet een vreemde, ontroerende ontdekking.

Doosje Dia's is een nieuw jeugdconcert, gemaakt in samenwerking met Orkater. Arend Niks heeft met zijn formatie New Niks (drums, viool, elektrische piano en gitaar) het idee van regisseur Leopold Witte treffend voorzien van swingende muziek met een funky noot. De eindregie was in handen van Michiel Voet. Wegens succes gaat *Doosje Dia's* in maart 2009 opnieuw op tournee.

Michiel Voet over *Doosje Dia's*

'Een van de mooiste dingen aan Doosje Dia's is het idee. Dit ontstond toen Leopold Witte jaren geleden een doosje dia's op straat vond tussen het vuilnis. Pas jaren later groeide dit idee uit tot dit jeugdconcert. Arend Niks, Leopold Witte en ik hebben in eerste instantie samen de beelden bekeken. Het zal voor Leopold wel een opluchting zijn geweest dat we het er meteen over eens waren dat er een verhaal in zat. We leken wel detectives toen we de beelden aan het analyseren waren. Langzaam maar zeker ontstond er een verhaal. Dit is ook wat we wilden vertellen aan het publiek: hoe je een verhaal kunt maken met schijnbaar alledaagse beelden.

De muziek van New Niks paste uitstekend bij de dia's, omdat deze zo beeldend is. Het zijn eigenlijk kleine verhaaltjes op zich. Arend Niks weet met zijn muziek meteen een sfeer te vangen.'

Trouw, 12 december 2007: New Niks laat zich in deze wonderlijke fotowereld door de jazz inspireren, van zwoele swing tot stevige rock.

Binnen de serie **Wereld vol Muziek** gingen in 2007 twee concerten in reprise. Ga mee op reis en ontdek tijdens *Hoe een Eskimo zwart kan zien* en *Slagschaduw* nieuwe kanten aan de wereld die je al kent.

*2 verschillende producties met 14 concerten
1 try-out, 4 premièreconcerten, 9 tourneeconcerten*

Hoe een Eskimo zwart kan zien ♦ *Regie: Jetse Batelaan*

Zet je hand tegen je hoofd alsof je een Indiaan bent die op de uitkijk staat. Laat die hand daarna voorzichtig over je ogen zakken. Zie je de zon zakken? Zie je de horizon verdwijnen? Gefeliciteerd! Het is je gelukt. Dit ziet een Eskimo als hij geen sneeuw meer ziet. Dan ziet hij geen wit, maar zwart. En hoe minder je ziet, hoe meer je hoort.

Regisseur Jetse Batelaan bedacht een verhaal over vijf Eskimo's die graag willen dat de zon altijd schijnt. De musici van het Calefax Rietkwintet speelden met emmers op hun hoofd, in bontpakken en met nepneuzen op. In 2007 ging het concert in reprise. Vanwege de lovende reacties is in 2007 een educatieprogramma bij het concert ontwikkeld. Muziek staat centraal, maar er is ook aandacht voor de actuele klimaatveranderingen.

Jetse Batelaan over Hoe een Eskimo zwart kan zien

'Het bijzondere aan jeugdconcerten is dat het publiek moet worden verleid. Hoewel kinderen het bij een gewoon concert waarschijnlijk ook al heel leuk zouden vinden om de musici te zien spelen. Ik vind dat ook in een jeugdconcert de musici centraal moeten staan. Je probeert echter met andere middelen extra de aandacht op hen te vestigen.

In 2006 is Hoe een Eskimo zwart kan zien in première gegaan in het Concertgebouw. In 2007 werd de voorstelling hernomen en hierdoor kregen we extra repetitietijd. We hebben de voorstelling toen nog behoorlijk veranderd.

Er kwam andere muziek, de animaties werden anders en ook het Calefax Rietkwintet doet anders op de vloer. Gelukkig was er bij de crew veel enthousiasme voor deze veranderingen. De energieboog van de voorstelling is nu veel vanzelfsprekender. Zelf ben ik heel erg tevreden over het resultaat. En het publiek beleeft er nu vast ook meer plezier aan.'

Merrouw Cox (80 jaar) Leerzaam en heel erg verrassend! Heb zelf ook genoten, complimenten!

Trouw, 14 december 2005
De voorstelling zit vol met grappige
scènes, originele vondsten en slimme
technische trucs. Juist doordat de musici [...]
niet te zien zijn, gaat de muziek leven.

Slagschaduw ♦ *Regie: Boukje Schweigman*

Bij schemerlicht ontwaken de dingen van alledag. De nacht zingt het avontuur tevoorschijn. De schaduw van Toon komt tot leven. Hij wordt langer en langer. Tot hij zijn schaduw achterna kan in de schemerwereld. Daar waar niets is wat het lijkt, beleeft Toon een avontuur. Samen met een klein mannetje met een trompet.

Boukje Schweigman en Theun Mosk (vormgeving) maakten deze voorstelling in nauwe samenwerking met Louis Lanzing (trompet). Het schimmenspel van Schweigman versmolt prachtig met de oorspronkelijke, beeldende muziek van Lanzing.

De reisetournee tijdens dit tweede speelseizoen van *Slagschaduw* omvat ook een aantal voorstellingen in het buitenland. Er is besloten om bij *Slagschaduw* een educatieprogramma te ontwikkelen, omdat dit concert zich hiervoor bij uitstek leent. Dit programma gaat in 2008 van start.

Boukje Schweigman over Slagschaduw

‘Slagschaduw was mijn eerste kennismaking met het concept jeugdconcert. Wat me opviel is dat je als theatermaker intensiever op zoek gaat naar de vorm. Bij muziek gaat het maakproces sneller en is de spanningsboog korter. Gelukkig geldt dat niet voor componist Louis Lanzing. Hij neemt ruimte om te improviseren. Toen Slagschaduw in 2007 in reprise ging, vond ik de extra repetitietijd erg fijn. Maar wat bleek? De keuzes die we tijdens de eerste, korte repetitieperiode hadden gemaakt, pakten het beste uit. Het zat dus beter in elkaar dan we zelf dachten! Wat ik te gek vind is dat kinderen enthousiaster en opener reageren dan volwassenen. Dat bleek ook bij de try-out. De schoolkinderen die deze bezochten, zagen heel andere dingen met de schaduwen gebeuren dan wij hadden bedacht. Ze uitten dat direct tijdens de voorstelling, erg komisch.’

Meer in 2007

In 2007 hebben we vooral gedaan waar we goed in zijn: concerttheater maken voor kinderen. Ook hebben we onze horizon verbreed. We hebben een start gemaakt met ons educatieprogramma, een publieksonderzoek gedaan ter versterking van onze marketing en we zijn begonnen met de zoektocht naar een eigen huis met repetitieruimte.

Educatie

2 verschillende producties met 3 concerten

Via de scholen willen wij kinderen bereiken die niet zo vanzelfsprekend hun gang naar de concertzaal vinden. In 2007 hebben wij ingespeeld op de dringende vraag, vanuit steunpunten voor kunsteducatie, naar educatieprogramma's bij onze jeugdconcerten. Lotte van Dijk heeft bij de concerten *Hoe een Eskimo zwart kan zien* en *Slagschaduw* een gevarieerd en uitdagend lespakket gemaakt. Kinderen bezoeken het concert in een concertzaal in hun buurt en gaan zowel vóór het bezoek als erna samen met hun docent met het lespakket aan de slag. Zo krijgt muziek ook een plaats in het klaslokaal.

De educatieactiviteiten bieden ons de kans om:

- 1 minder vanzelfsprekende doelgroepen te bereiken
- 2 meer publiek voor levende muziek te winnen
- 3 ons netwerk van concertzalen uit te breiden.

Marketing

In 2007 hebben we geïnvesteerd in onze naamsbekendheid. We presenteren ons bij concertzalen en in de media met één gezicht onder het motto: 'herkenning, herinnering, herbeleving'. Zo ontwierpen we een serie illustraties bij de verschillende concerten. Onze folders, flyers, posters en webmateriaal worden door alle zalen gebruikt. Ook hebben we ons (pers)contactenbestand uitgebreid, waardoor we pers en publiek beter op de hoogte kunnen houden van onze activiteiten. We denken hierbij buiten de geijkte kaders. Zo hebben we op 13 oktober 2007 een Kinderpersconferentie georganiseerd rond de première van *Geloof Me!*, het eerste jeugdconcert van het nieuwe seizoen. De jonge journalisten (al dan niet voor één dag) van schoolkranten konden vragen stellen aan onder anderen Jo Roets, de regisseur van *Geloof Me!* en Anneke Hogenstijn, onze artistiek leider en tevens artistiek directeur van het Concertgebouw.

In april en mei 2007 is een onderzoek gedaan onder de bezoekers van onze concerten in diverse zalen in Nederland. De resultaten waren waardevol en direct bruikbaar om de band met ons publiek te verstevigen. Zo bleek ruim de helft (53,3%) van de kinderen die een jeugdconcert bezoeken een instrument te spelen. Deze uitkomst onderstreept dat samenwerkingen met muziekscholen de moeite waard zijn. Ook bleek dat een groot deel van het publiek (36,6%) niet op de hoogte is van onze website. Hiermee hebben we rekening gehouden bij het ontwerp van ons nieuwe promotiemateriaal. De onderzoeksresultaten zullen ook als basis dienen voor het marketingplan voor het seizoen 2008/2009.

Vooruitblik 2008

12 verschillende producties met 129 concerten

6 try-outs, 28 premièreconcerten, 78 tourneeconcerten, 17 schoolconcerten

Over de grens

Vanaf mei 2008 toert Productiehuis Jeugdconcerten buiten de landsgrenzen.

Slagschaduw speelt vijf keer in de Philharmonie in Luxemburg. In dezelfde maand gaat *Geloof Me!* opnieuw op tournee. Deze tournee laat ook Belgische, Franse en Oostenrijkse kinderen kennismaken met de jeugdconcerten van het Productiehuis. In totaal omvat deze tournee 21 voorstellingen, waaronder zes voor basisschoolleerlingen.

4+

Voor het eerst richt Productiehuis Jeugdconcerten zich op een publiek vanaf 4 jaar.

In samenwerking met Concert- en Congresgebouw De Doelen uit Rotterdam wordt het jeugdconcert *De Kleine Kerstman* gemaakt. Dit wintersprookje wordt in december 2008 twintig keer gespeeld. We zijn van plan om in de toekomst vaker producties te maken voor de allerjongste oren.

Contacten

Voor 2008 staat een intensiever contact met onze doelgroepen op het programma.

We willen de band met het publiek versterken door hen uitgebreider te informeren over onze activiteiten. We maken hiervoor vooral gebruik van online media. Zo gaan we onze website opnieuw vormgeven en inrichten en ons publiek via een elektronische nieuwsbrief op de hoogte houden van onze activiteiten.

De samenwerking met concertzalen wordt intensiever, vooral op het gebied van productie en marketing. De ervaring leert dat een concertzaal niet altijd is ingericht op de elementen van theater, poppenspel of dans die bij een jeugdconcert komen kijken. We gaan in samenspraak met de zalen een blauwdruk opstellen voor de productie en marketing bij jeugdconcerten, zodat we de wederzijdse inspanningen beter op elkaar kunnen afstemmen.

Educatie

De educatieve activiteiten van Productiehuis Jeugdconcerten breiden zich in 2008 verder uit. Bij de lespakketten van *Slagschaduw* en *Hoe een Eskimo zwart kan zien* hebben we evaluatieformulieren meegestuurd. De resultaten van deze evaluatie zijn direct bruikbaar. In 2008 ontwikkelen we lesmateriaal bij het jeugdconcert *BV De Pianomannen* (première in oktober 2008).

Organisatie, financiers en locaties

Bestuur Jeugdige Oren

De heer mr. C.J.E. Dijk, voorzitter (projectdirecteur stichting Muziekcentrum van de Omroep), Bussum

De heer mr. W. Meiss, penningmeester (directeur secretaris F. van Lanschot Bankiers N.V.), Vught

De heer ir. G.B.L.C. Oostvogel, secretaris (directeur Concert- en Congresgebouw De Doelen Rotterdam), Rotterdam

Mevrouw mr. drs. Th.S.M. van Schie, bestuurslid (commissaris Fabchannel), Amsterdam

De heer C.L. Blijleven, bestuurslid (directeur Jeugdtheater De Krakeling Amsterdam), Amsterdam

Medewerkers

Anneke Hogenstijn artistiek leider

Wieske Wijngaards zakelijk leider

Anne Leussink productieleider (sinds maart 2007)

Janneke Slokkers productieleider (tot april 2007)

Hugo Brouwer dagproductie

Sietske Oud marketing en communicatie (sinds september 2007)

Cees Spoelder boekhouding en loonadministratie

Artistieke denktank

Kees Blijleven, Anthony Heidweiller, Margrith Vrenegoor, Frank Veenstra, Oliver Boekhoorn, Simone Kratz, Nanette Ris en Onny Huisink.

Financiers

In 2007 is Productiehuis Jeugdconcerten financieel ondersteund door: ministerie van OCW, ThuisKopie Fonds, VandenEnde Foundation, Nederlands Fonds voor Podiumkunsten+, VSBfonds, Amsterdams Fonds voor de Kunst en het Prins Bernhard Cultuurfonds. Van laatst genoemd fonds ontvingen wij in 2007 ook een aanvullende bijdrage. Het fonds, een beneficiant van de BankGiro Loterij, sprak hiermee zijn waardering uit voor onze producties.

Locaties jeugdconcerten

Alkmaar De Vest, **Amersfoort** De Flint, **Amsterdam** De Krakeling, **Amsterdam** Concertgebouw, **Amsterdam** Stadhuis, **Apeldoorn** Schouwburg Orpheus, **Brugge** (B) Cultuurcentrum Stadsschouwburg Brugge, **Den Bosch** Theater aan de Parade, **Den Bosch** Verkadefabriek, **Ede** Cultura, **Eindhoven** Muziekcentrum Frits Philips, **Enschede** Muziekcentrum, **Genk** (B) Cultuurcentrum, **Gent** (B) Cultuurcentrum De Bijloke, **Groningen** De Oosterpoort, **Groningen** Grand Theatre, **Haarlem** Philharmonie, **Leiden** Veenfabriek, **Maastricht** Gemeentehuis, **Maastricht** Theater aan het Vrijthof, **Merksem** (B) Cultuurcentrum, **Rotterdam** De Doelen, **Strombeek** (B) Cultuurcentrum Strombeek, **Tilburg** Studiozaal, **Utrecht** Stadsschouwburg, **Utrecht** Muziekcentrum Vredenburg, **Winkel** Lucaskerk

De makers

Algemeen

Location Light – lichttechniek
Panis Musical Engineering – geluidstechniek

Dag Dag

Job van Duijnhoven – percussie
Glenn Liebaut – percussie
Patrick Streng – percussie
Stijn Verstraete – percussie

Paul van der Laan en Jochem Stavenuiter
(Bambie) – mime
Moniek Merckx – regie
Gé Wegman – lichtontwerp

De Weg is Weg

Di Gojim:

Jaap Mulder – zang en saxofoon
Joris van Beek – viool
Sjaak van der Reijden – trompet
Eric Roelofsen – trombone
Jacob Sijtsma – accordeon
Vincent Knaven – slagwerk

Bodil de la Parra – verteller
Judith Herzberg – tekst
Jaap Mulder – muziek
Frans Weisz – regie

Tijger en Beer gaan schatgraven

Michel Marang – klarinet
Heleen Hulst – viool
Marjolein Meijer – cello
Peppie Wiersma – percussie

Har Smeets – acteur
Bart Visman – muziekkeuze en
arrangementen
Margrith Vrengoor – regie
Peter Claassen – beeld

Tom Verheijen – lichtontwerp en
vormgeving
Carin Eilers – kostuums

Van Mij!

Calefax Rietkwintet:

Oliver Boekhoorn – hobo
Raaf Hekkema – saxofoon
Ivar Berix – klarinet
Jelte Althuis – basklarinet
Alban Wesly – fagot

Ad van Iersel – poppenspel
Onny Huisink – regie

*Ten Oosten van de Zon,
Ten Westen van de Maan
In samenwerking met SOIL
SOIL:*

Christiane Belt – viool
Florien Hamer – cello
Annette Schenk – klarinet
Krista Vincent – piano en elektronica
Diego Espinosa – percussie

Roos Drenth – spel
Anke Brouwer – muziek
Flip Filz/Paul Koek – regie
Uri Rapaport – lichtontwerp
Theun Mosk – vormgeving en beeld

Van Heksensoep en Reuzenpoep

Klaas Bakker – piano
Ernst Binnekamp – piano
David Bollen – piano
Jeroen Sarphati – piano

Jitka Lejdarová – poppenspel
Margrith Vrengoor – regie

Zingende honden blaffen niet

Roswitha Müller – mezzosopraan
Maarten Koningsberger – bariton
Jeroen Sarphati – piano

Jitka Lejdarová – poppenspel
Margrith Vrengoor – regie

Circus van Niets

Aurelia Saxofoon Kwartet:

Johan van der Linden – sopraansaxofoon
Niels Bijl – altsaxofoon
Arno Bornkamp – tenorsaxofoon
Willem van Merwijk – baritonsaxofoon

René Groothof – regie, spel en script

Geloof Me!

In co-productie met Laika

Lars Wouters van den Oudenweijer –
klarinet
Maartje-Maria den Herder – cello
Hans Eijsackers – piano
Els Bongers en Michiel Soete – zang en spel

Pim Moorers – muziek
Jo Roets – regie en tekst
Ilse Daems – tekst
Peter De Bie – vormgeving
Koen Broos – fotografie
Inge Büscher – kostuums
Caroline Fransens – dramaturgie
Casper Leemhuis – lichtontwerp
Rik van Geyssegem – lichttechniek

Doosje Dia's

In samenwerking met Orkater

New Niks:

Jasper le Clercq – viool
Andreas Suntrop – gitaar
Erwin Hoorweg – toetsen
Arend Niks – drums

Geert Lageveen – spel
Leopold Witte en Michiel Voet – regie,
tekst en beeld
Zita Winnubst – kostuums

Hoe een Eskimo zwart kan zien

Calefax Rietkwintet:

Oliver Boekhoorn – hobo
Raaf Hekkema – saxofoon
Ivar Berix – klarinet
Jelte Althuis – basklarinet
Alban Wesly – fagot

Jetse Batelaan – regie
Miek Zwamborn – vormgeving
Uri Rapaport – lichtontwerp

Slagschaduw

Michiel van Dijk – klarinet
Louis Lanzing – trompet en compositie
Thomas Andersen – contrabas
Thijs Borsten – piano

Toon Kuijpers, Inez Almeida, Swantje
Schäuble en Jaap Flier – spel
Boukje Schweigman – regie
Theun Mosk – vormgeving en lichtontwerp
Markus Schnizer – lichttechniek

© Productiehuis Jeugdconcerten 2008

Ontwerp – de zoele haven
DVD – Shosho
Fotografie voorstellingen – Nic Limper
Foto team Productiehuis – Ronald Knapp
Fotografie portretten –
Boukje Schweigman, Gjalt Vlam
Flip Filz, Petra Noordkamp
Frans Weisz, Roy Beusker
Har Smeets, Phuong Do
Jo Roets, Phile Deprez
Margrith Vrenegoor, Jaap Vrenegoor
Moniek Merckx, Sanne Peper
Onny Huisink, Maartje Geels
René Groothof, Patricia Steur

Productiehuis Jeugdconcerten
Nieuwe Leliestraat 169
1015 HD Amsterdam

T +31 (0)20 – 6202828
F +31 (0)20 – 6274792

www.jeugdconcerten.nl
info@jeugdconcerten.nl

Dagblad
Nathan redt
Nachttegaal

BRAND

